

KAOS

JOKER • MONTANA • DURDEN

NOS Studios

Onlar sadece birer film karakteri değil; modern toplumun bastırılmış öfkesi, dizginlenemez hırsı ve saf kaos arayışının yansımalarıdır. Düzenin çatlaklarından sızan bu karanlık gerçeklerle yüzleşmeye hazır olun.

12345678900000000000

Fiyat: 350 ₺

İÇİNDEKİLER

Editörden

Sinema, insan doğasına tutulan bir aynaysa; anti-kahramanlar o aynanın kırık, keskin ve en tehlikeli parçalarıdır. Toplum bize her gün uyumlu olmayı, sıraya girmeyi ve maskelerimizi takip 'normal' davranmayı öğütler. Ancak içimizde bir yerlerde, o maskeyi yırtıp atmak isteyen vahşi bir dürtü her zaman uyanıktır.

Bu ilk sayımızda, işte o dürtünün peşine düşüyoruz. Tony Montana'nın dünyayı yutan hirsında, Tyler Durden'in modern köleliğe başkaldırısında ve Joker'in saf kaosunda, aslında kendi bastırılmış çılgınlığımızı duyuyoruz. Onlar sadece birer 'kötü adam' değil; onlar düzenin çatlaklarından sızan kaçınılmaz gerçeklerdir.

Bu sayfalarda ahlaki pusulalar çalışmıyor. Burada doğru ya da yanlış yok; sadece eylem ve sonuçları var. Kemerlerinizi bağlayın, çünkü freni patlamış bir arabada, uçuruma doğru son sürat gidiyoruz. Ve manzara, hiç olmadığı kadar büyüleyici.

Hoş geldiniz.

03

SCARFACE THE WORLD IS YOURS

"Dünya senin sandın, ama dünya kimsenin değil Tony. Yükselişin ihtişamı ve düşüşün kaçınılmaz yalnızlığı."

THE DARK KNIGHT AGENT OF CHAOS

"Neden bu kadar ciddisin? Bir planı olmayan adamın, en planlı toplumu nasıl dize getirdiğinin anatomisi."

09

15

FIGHT CLUB PROJECT MAYHEM

"Sahip oldukların, sonunda sana sahip olur. Bir sabun köpüğü ve bir yumrukle modern hayatı reddetme rehberi."

"The eyes, chico. They never lie."

THE WORLD IS YOURS

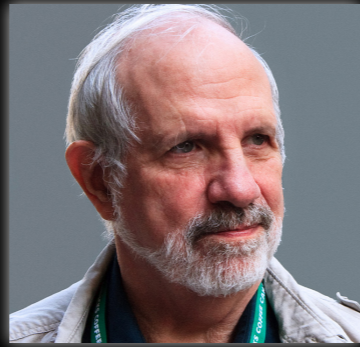
KÖTÜ ADAMA SELAM VERİN

Tony Montana, sinema tarihinin en yanlış anlaşılmiş ikonlarından biridir. Çoğu izleyici onu sadece elinde silahla 'küçük dostuna' selam çakan çılgın bir gangster olarak görür. Oysa Tony'nin hikayesi, şiddetten öte, derin bir varoluşsal krizi anlatır. O, modern toplumun ikiyüzlülüğüne tutulmuş en keskin aynadır.

Bizi Tony'ye çeken şey acımasızlığı değil, o çiğ ve reddedilemez dürüstlüğüdür. O, 'medenî' toplumun maske takarak yaptığı her şeyi, maskesiz ve filtresiz yapar. O meşhur restoran sahnesindeki haykırışı aslında bir meydan okumadır: "Kötü adam bu, diyebilmek için bana muhtaçsınız." Tony, toplumun günah keçisi olmayı kabul eder çünkü yalan söyleyecek kadar korkak değildir.

Al Pacino'nun bu performansı, bir oyunculuktan ziyade öfkenin sanata dönüşmüş halidir. Gözlerindeki o açlık, sadece paraya duyulan bir arzu değil; kendisine "sen yapamazsın" diyen dünyaya karşı bir hınçtır. Ancak bu hınç onu zirveye taşısa da, sonunda ruhunu kemiren bir parazite dönüşür.

"Dünya Senin" küresi, başta bir vaatken, finalde kanla yıkanmış acı bir şakaya evrilir. Tony Montana bize acı bir ders verir: Zirveye çıkarken sevdiklerini ve benliğini geride bırakırsan, orası dünyanın en ıssız yeridir. Scarface bir başarı hikayesi değil; yalnızlığın en gürültülü tragedyasıdır.

Brian DePalma

YÖNETMEN: Brian DePalma

SENARYO: Oliver Stone

MÜZİK: Giorgio Moroder

VİZYON: 1983

IMDb PUANI: 8.3 / 10

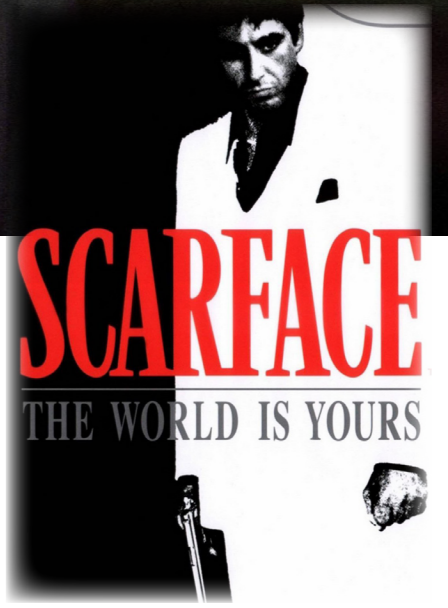
ROTTEN TOMATOES: %81

METACRITIC: 65 (İlk çıktığında eleştirmenler nefret etmişti!)

Notlar:

Roger Ebert (Ünlü Eleştirmen - 1983): "Bu film, yeraltı dünyasının yaşam tarzına, vahşetine ve 'başarı' anlayışına dair büyüleyici bir portre çiziyor. Al Pacino, Tony Montana rolünde sadece oynamıyor, karakteri yaşıyor. Şiddetli ama inkar edilemez derecede güçlü." *inkar edilemez derecede güçlü.*

EDİTÖRÜN NOTU (Kaan Yelaldı): "Scarface ilk çıktığında eleştirmenler tarafından 'fazla vahşi' bulunarak yerden yere vurulmuştu. Ancak zaman, haklı olanı ortaya çıkardı. Bugün rap müziğinden moda, video oyunlarından sokak kültürüne kadar her yerde Tony Montana'nın izi var. O, kaybederken bile kazanan tek karakter."

Vincent Canby (The New York Times - İlk Vizyon Dönemi): "Aşırı kanlı, aşırı uzun ve aşırı abartılı. Ancak bu abartının içinde tuhaf bir cazibe var. De Palma, şiddeti bir gibi yönetiyor."

SCARFACE

BİR AMERİKAN KÂBUSU

THE WORLD IS YOURS

"Say hello to my little friend!"

Brian De Palma'nın yönetmenlik dehasını konuşturduğu, Oliver Stone'un ise kendi bağımlılıkla mücadele ettiği dönemde kaleme aldığı bu başyapıt, basit bir suç filmi olarak görülemez. 1980'lerin Miami'sinde geçen Scarface, dönemin aşırılığını, neon ışıklarla süslenmiş yozlaşmayı ve kapitalizmin en vahşi yüzünü Tony Montana'nın kan çanağına dönmüş gözlerinden anlatır.

Film, Fidel Castro'nun Mariel Limanı'nı açmasıyla ABD'ye gelen binlerce mültecinin dramıyla başlar ama çok geçmeden bir 'Amerikan Rüyası' eleştirisine dönüşür. Tony Montana, bu rüyayı çalışarak değil, onu zorla alarak, adeta fetheder-ek gerçekleştirir. O, sistemin kurallarına uymayı reddeden, ahlaki gri bölgelerde değil, kap-kara bir nihilizmde yaşayan bir anti-kahramandır.

Gioorgio Moroder'in unutulmaz synthesizer müzikleri eşliğinde izlediğimiz bu yükseliş hikayesi, aslında bir Yunan trajedisi kadar kaçınılmaz bir sona doğru ilerler. Tony'nin 'The World Is Yours' (Dünya Senin) yazılı zeplini gördüğü an, filmin kırılma noktasıdır. Dünyayı ister ve alır; ancak zirveye çıktığında orada onu bekleyen tek şeyin devasa bir yalnızlık ve paranoya olduğunu çok geç fark eder.

Elvira ile olan ilişkisinden en yakın dostu Manny'ye kadar hayatındaki herkesi birer mülkiyet nesnesi gibi görmeye başladığı an, Tony'nin insanlığı da o devasa malikanenin mermer zeminlerinde eriyip gider. De Palma, şiddeti bir opera gibi yönetir; kan, altın ve kokain, filmin renk paletini oluşturur.

Sonuç olarak Scarface, sadece bir gangsterin yükseliş ve düşüşü değildir. O, tatminsizliğin, sınırsız güç arzusunun ve insanın kendi yarattığı cehennemin dönüştürmesinin en görkemli, en gürültülü ve en dürüst portresidir. Tony Montana'nın dediği gibi; o kötü adamdır, ama en azından dürüst bir kötü adamdır.

DIPTEN GELEN ÖFKE

Tony'nin hikayesi lüks içinde başlamadı. Bulaşıklık yaptığı ilk günlerde bile gözlerindeki hırsı görebilirsiniz. 'Ben bu iş için yaratılmadım' dediği an, aslında Miami'ye savaş ilan ettiği andı.

SADAKAT VE İHANET

Suç dünyasında dostluk yoktur, sadece çıkarlar vardır. Tony'nin Sosa ile yaptığı o gergin pazarlıklar, onun diplomasi yeteneğini değil, korkusuzluğunu kanıtlar. Masada ne kadar para olduğu önemli değildir, önemli olan kimin gözünü kıracağıdır.

KÖTÜ ADAMA VEDA EDİN

You need people like me. You need people like me so you can point your fingers and say, 'That's the bad guy.'

Sinema tarihinin en ikonik monologlarından biri. Sarhoş, öfkeli ve dürüst. Tony, sosyetenin o ikiye-zlül maskesini düşürürken bağırır: 'Beni parmakla gösterip, işte kötü adam bu, diyebilmek için bana ihtiyacınız var!'

FIRSATLAR ŞEHİRİ

Tony'nin Miami ufku baktığı o sessiz anlar... Herkes batan güneşi izlerken, o, şehrin karanlık sokaklarında dönen parayı ve fırsatları hesaplıyordu. Vizyonu, ufuk çizgisinden bile daha genişti.

ZİRVEDEKİ BOŞLUK

Her şeye sahipsin: Para, güç, kadınlar... Peki ya mutluluk? Tony'nin Elvira ile olan o soğuk ve mesafeli diyalogları, zirvenin ne kadar ıssız olduğunu gösterir. Altın kafesin içinde, ruhu yavaş yavaş ölmektedir.

KRALIN YALNIZLIĞI

Ve sonun başlangıcı... Masasındaki dağ gibi kokain yığını, Tony'nin gücünü değil, zayıflığını simgeler. Artık düşmanları dışarıda değil, kafasının içindedir. Paranoya, imparatorluğun temellerini kemirmeye başlamıştır.

Why so serious?

"THE SILENT GUARDIAN"

Bazı insanlar sadece dünyanın yanışını izlemek ister. Onlar için para, güç veya unvan bir anlam ifade etmez. Onlar, düzenin pamuk ipliğine bağlı olduğunu kanıtlamak için yaşayan kaos ajanlarıdır. Ve Gotham'ın karanlık sokaklarında, bu kaosun bir yüzü var.

THE DARK KNIGHT

Gotham'ın karanlık sokaklarında bir savaş var ama bu sadece yumrukların savaşı değil; ideolojilerin savaşı. Bir yanda kuralları, etiği ve düzeni simgeleyen Kara Şövalye; diğer yanda plansızlığın, anarşinin ve saf kaostun temsilcisi Joker.

Joker, parayla ya da güçle ilgilenmiyor. O, "her şeyin yanışını izlemek" isteyen bir kaos ajanı. Batman'e meydan okuyuşu fiziksel değil, psikolojik: "Senin o ahlak kuralların kötü bir şaka. İlk zorlukta seni terk edecekler."

Bu sayfalarda, kontrolü elinde tutmaya çalışan bir adamın (Batman), kontrolsüzlüğün kendisi olan bir güçle (Joker) imtihanını göreceksiniz. Düzen mi kazanacak, yoksa yerçekimi gibi sadece hafif bir itmeye ihtiyaç duyan kaos mu?

Plansız Adam

"Ben sadece arabaları kovalayan bir köpeğim."

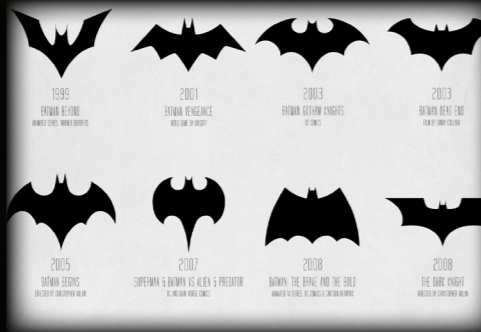
Christopher Nolan'ın yarattığı Gotham evreninde Joker, klasik bir 'kötü adam' tanımının çok ötesindedir.

O, bir banka soyguncusu veya bir mafya lideri değildir; o, modern toplumun kırılma anını test eden bir anarşist, sosyal düzenin pamuk ipliğine bağlı olduğunu kanıtlamaya çalışan bir kaos filozofudur.

Diğer suçluların eylemleri rasyoneldir; para, güç veya intikam isterler. Ancak Joker, motivasyon yokluğuyla korkutur. Alfred'in o unutulmaz tespitinde dediği gibi: 'Bazı insanlar mantıklı bir şey aramaz. Satın alınamaz, zorbalık yapılamaz, pazarlık edilemez. Bazı insanlar sadece dünyanın yanışını izlemek ister.' Milyonlar-

ca dolar bir piramit gibi yığıp ateşe verdiği sahnede, Joker aslında parayı değil, kapitalist sistemin değer yargılarını yakar.

Onun 'plansız adam' iddiası, aslında en büyük planıdır. İnsanlara, planları bozulduğunda ne kadar vahşileşebileceklerini göstermek ister. Gotham'ın 'Beyaz Şövalyesi' Harvey Dent'i yozlaştırarak kanıtladığı şey şudur: Delilik yerçekimi gibidir; tek ihtiyacı olan hafif bir itiş gücüdür. Joker, hepimizin içindeki o karanlık uçuruma bakmamızı sağlayan tekinsiz bir aynadır.

Christopher Nolan

YÖNETMEN: Christopher Nolan

SENARYO: Jonathan Nolan, Christopher Nolan

MÜZİK: Hans Zimmer, James Newton Howard

VİZYON: 2008

IMDb PUANI: 9.0 / 10 (Tüm zamanların en yüksek puanlı 3. filmi)

ROTTEN TOMATOES: %94

METACRITIC: 84

İYİ, KÖTÜ VE ÇİRKİN OYUN

"Prova edilmiş bir koreografinin ötesine geçen, saf bir öfke ve doğaçlama... Bu sahnede Batman'in sınırlarını aştığına, adaleti sağlamak yerine kişisel bir hınçla hareket ettiğine tanık oluyoruz. Batman yumruk attıkça, aslında Joker'in tezini doğruluyor: Kontrolü kaybetmek için tek bir kötü gün yeterli."

Sen beni tamamlıyorsun.

Sinema tarihinin en gerilimli sahnelerinden biri olan sorgu odası sekansı, bir polisyenden ziyade iki zıt felsefenin çarpışmasıdır. Bir tarafta kuralları, etiği ve düzeni korumak için kendini feda eden 'Durdurulamaz Güç' Batman; diğer tarafta ahlaki pusulası olmayan, saf kaosu temsil eden 'Hareket Ettirilemez Objeye' Joker.

Batman, fiziksel gücün ve korkutmanın Joker üzerinde işe yaramadığını dehşetle fark eder. Joker'in kafasını masaya her vurduğunda, aslında Joker'in tezini doğrular: Kontrol bir illüzyondur. Joker kahkaha atar, çünkü Batman'ın onu öldüremeyeceğini, kendi ahlaki kodlarına hapsoldüğünü bilir. 'Beni öldürmeyen şey, sadece tuhaflaştırır' derken kastettiği budur.

Bu ikili, birbirine muhtaçtır. Joker'in o meşhur repliğinde dediği gibi: 'Sen beni tamamlıyorsun.' Joker olmadan Batman'ın varoluş amacı bir boşluğa düşer; Batman olmadan Joker'in oynayacağı bir oyun kalmaz. The Dark Knight'ı bir başyapıt yapan şey, iyi ve kötünün savaşı değil, düzen ve kaosu birbirini nasıl beslediğinin bu trajik ve karanlık dansıdır.

GERÇEK MASKE: BRUCE WAYNE

Geceleri şehri kurtarmak için maske takan bir adam, gündüzleri kendini gizlemek için yüzünü gösterir.

Christopher Nolan'ın The Dark Knight vizyonunda Bruce Wayne, kahraman olmanın ihtişamını değil, bedelini yaşar. O, geceleri yediği dayakların morluklarını, gündüzleri pahalı İtalyan takım elbiselerinin altına gizlemek zorundadır. Alfred'in de sık sık hatırlattığı gibi; Bruce'un asıl trajedisi Batman olmak değil, Batman olmaktan vazgeçememektir. Harvey Dent'e (Beyaz Şövalye) duyduğu inanç, aslında kendi çıkış biletidir. Eğer Dent başarılı olursa, Batman'e ihtiyaç kalmayacak ve Bruce, Rachel ile 'normal' bir hayata dönebilecektir.

Ancak Joker, bu denklemi bozar. Penthouse partisini bastığında veya Rachel'i hedef aldığı anda, Bruce Wayne'in iki dünyası birbirine girer. Joker'in ona öğrettiği en acı ders şudur: Bir kahraman olabilirsin, ama mutlu bir adam olamazsın. Bruce, Rachel'i kaybettiği an, 'Bruce Wayne' kimliğini de ruhsal olarak gömer. Geriye sadece amaçsız bir milyarder kabuğu ve öfkeli bir yarasa kalır. Finalde, işlemediği suçları üstlenip topallayarak karanlığa karıştığı anda, aslında sadece Batman'i değil, Bruce Wayne'in itibarını da feda eder. O, Gotham'ın hak ettiği değil; ama mirasını, aşkını ve ruhunu feda edecek kadar ihtiyaç duyduğu sessiz koruyucudur.

Notlar:

Roger Ebert (Efsanevi Eleştirmen - 2008): "Batman artık sadece bir çizgi roman kahramanı değil. 'The Dark Knight', köklerini aşip sürükleyici bir trajediye dönüşen, lanetli ve büyüleyici bir film. Heath Ledger'in performansı bir mucize."

EDİTÖRÜN NOTU (Kaan Yelaldı): "Bu filminden sonra süper kahraman sineması bir daha asla eskisi gibi olmadı. Nolan, maskeli bir adamın hikayesini alıp onu modern bir suç destanına dönüştürdü. Heath Ledger'in performansı ise sadece bir oyunculuk değil, kaosa yazılmış bir aşk mektubudur."

İZLEYİCİ YORUMU (IMDb - User: Gothamite): "Bir süper kahraman filmi değil, Michael Mann tarzı bir suç draması. Joker'in her saniyesi altın değerinde. 10/10."

"I WANT YOU TO HIT
ME AS HARD AS YOU
CAN"

"Evrimle ilgilenmiyoruz. Bizim istediğimiz şey acı, fedakarlık ve
yeniden doğuş." (TYLER DURDEN)

**FLIGHT
CLUB**

PROJECT MAYHEM (KAOS PROJESİ)

"Biz tarihin ortanca çocuklarıyız. Ne büyük bir savaşımız var ne de büyük bir buhranımız."

Fight Club'in ikinci yarısında hikaye, bireysel bir uyanıştan toplumsal bir anarşiye, yani 'Project Mayhem'e evrilir. Tyler Durden'in müritleri, artık sadece bodrum katlarında dövüşen adamlar değildir; onlar birer 'uzay maymunu'dur. İsimleri yoktur, geçmişleri yoktur ve Tyler için ölmeye hazırdırlar.

Bu noktada film, tüketim toplumuna (Consumerism) karşı en sert eleştirisini getirir. Tyler'in o unutulmaz monologda dediği gibi: 'Televizyonla büyütüldük ve bir gün milyoner, film yıldızı ya da rock star olacağımıza inandırıldık. Ama olmayacağız. Ve şu an bunu yavaş yavaş öğreniyoruz. Ve çok, çok kızgınız.' Bu öfke, sadece sisteme değil, kendilerine yalan söyleyen o 'Amerikan Rüyası'nadır.

Project Mayhem'in amacı kaos yaratmak değildir; amacı sistemi sıfırlamaktır. Kredi kartı binalarını havaya uçurarak herkesin borcunu silmek, modern köleliğin zincirlerini kırmaktır. Finalde, Pixies'in Where Is My Mind? şarkısı eşliğinde binalar yıkılırken, Anlatıcı ve Marla el ele tutuşur. Bu, sinema tarihinin en romantik ve aynı zamanda en yıkıcı sonudur. Eski dünya yıkılmadan, yeni bir dünya kurulamaz. Ve Tyler Durden haklıydı: Sadece her şeyini kaybedenler gerçekten özgürdür.

T Tyler, Anlatıcı'nın olmak isteyip de olamadığı her şeydir. Özgürdür, vahşidir, tehlikelidir ve en önemlisi; toplumun dayattığı hiçbir kuralı umursamaz. O meşhur bar çıkışı sahnesinde, 'Bana vurabildiğin kadar sert vurmanı istiyorum' dediğinde, aslında sadece fiziksel bir acı talep etmez. O, uyuşmuş bir ruhu uyandırmaya çalışmaktadır. Çünkü acı, hissetmektir. Kan, yaşadığının kanıtıdır.

Dövüş Kulübü, başlangıçta erkeklerin birbirini yumruklayarak stres attığı bir bodrum katı aktivitesi gibi görünse de, Tyler'in vizyonu çok daha karanlıktır. O, modern dünyanın konforuna savaş açar. Bize, sahip olduğumuz eşyaların, aslında bize sahip olduğunu hatırlatır. Tyler'a göre, 'Her şeyi kaybetmediğimiz sürece, hiçbir şeyi yapacak kadar özgür olamayız.' Bu cümle, filmin sadece bir şiddet güzelleme değil, radikal bir özgürleşme manifestosu olduğunun kanıtıdır.

David Fincher'in 1999 yapımı kült eseri Fight Club, bir filminden çok, modern erkeğin bilinçaltına atılmış bir el bombasıdır. Hikaye, ismi olmayan bir Anlatıcı'nın (Edward Norton) uykusuzluk çektiği o steril ve IKEA mobilyalarıyla döşenmiş cehenneminde başlar. Anlatıcı, 'kusursuz' bir hayata sahiptir ama aslında yaşamıyordur. Ta ki Tyler Durden (Brad Pitt) ile tanışana kadar.

Reklamlar yüzünden araba ve kıyafet peşindeyiz. Nefret ettiğimiz işlerde çalışıp, ihtiyacımız olmayan gereksiz şeyler alıyoruz.

David Fincher

YÖNETMEN: David Fincher

SENARYO: Jim Uhls (Chuck Palahniuk'un romanından)

MÜZİK: The Dust Brothers

VİZYON: 1999

IMDb PUANI: 8.8 / 10 (Kült Klasikler Zirvesi)

ROTTEN TOMATOES: %79

METACRITIC: 66 (İlk çıktığında eleştirmenler bu filmde nefret etmişti!)

Notlar:

Roger Ebert (Efsanevi Eleştirmen - Negatif Yorumu):"Fight Club, bir maço pornosu... Faşist bir felsefe üzerine kurulu, stilize ama tehlikeli bir film. İzleyiciyi düşünmeye değil, şiddete davet ediyor." (Not: Ebert bile filmin gücünü inkar edememişti, sadece mesajından korkmuştu).

EDİTÖRÜN NOTU (Kaan Yelaldi):"Fight Club, 1999'da vizyona girdiğinde kimse onu anlamadı. Gişede başarısız oldu. Ancak bugün, yani 25 yıl sonra, bir peygamber gibi haklı çıktı. Tüketim çılgınlığı, yalnızlaşma ve kimlik krizi... Tyler Durden bize 'geleceği' anlatıyordu, biz ise sadece dövüşü izledik."

İZLEYİCİ YORUMU (IMDb - User: Jack's Smirking Revenge):"Bu filmi izledikten sonra IKEA mobilyalarımı baktım ve hepsini yakmak istedim. Hayatımı değiştiren tek film."

WWW.NEVERONSTAGE.COM

NOS ENTERTAINMENT & PUBLISHING Yönetim Yeri: Esvent / Şişli / İSTANBUL
İletişim: info@neveronstage.com | www.neveronstage.com Instagram: @neveronstage

YAYIN TÜRÜ: Yerel, Süreli Yayın. BASKI: Ofset Hazırlık ve Basım San. A.Ş. (Maslak/
İstanbul) DAĞITIM: YAYSAT Dağıtım A.Ş.

YASAL UYARI: © 2025 Never On Stage Studios. Tüm hakları saklıdır. Bu dergide yer alan yazı, fotoğraf ve illüstrasyonların tamamı veya bir kısmı, kaynak gösterilse dahi yayıncının yazılı izni olmaksızın kullanılamaz. Dergide yayınlanan yazı ve ilanların sorumluluğu sahiplerine aittir. NOS, bir Yelaldı Pictures iştirakidir.

1234567890000000000000